

Arrest

nr. 86 649 van 31 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 december 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 2 december 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9 *ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 11 juni 2008 dienen verzoekers een asielaanvraag in.

1.2. Op 12 november 2008 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.3. Op 27 augustus 2008 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 21 248 van 7 januari 2009 wordt het beroep tegen voormelde beslissing door de Raad verworpen.

1.4. Op 13 januari 2009 dienen verzoekers een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.5. Op 20 januari 2011 wordt verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 12 november 2008 ontvankelijk doch ongegrond verklaard.

1.6. Op 4 februari 2011 wordt verzoekers het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

1.7. Op 17 februari 2011 dienen verzoekers nogmaals een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 15 maart 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van 17 februari 2011 onontvankelijk.

1.8. Op 8 april 2011 dienen verzoekers andermaal een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 6 mei 2011 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van 18 april 2011 onontvankelijk.

1.9. Op 31 mei 2011 dienen verzoekers wederom een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet in. Op 28 juni 2011 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.10. Op 20 juli 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 3 augustus 2011 wordt deze aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard door de gemachtigde van de staatssecretaris. Het beroep dat verzoekers indienden tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 70 137 van 18 november 2011.

1.11. Op 1 december 2011 dienen verzoekers opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf om medische redenen. Deze aanvraag resulteert andermaal in een beslissing van de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris die ze op 2 december 2011 onontvankelijk verklaart. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 01.12.2011 bij onze diensten werd ingediend door:

A.S. (R.R.: (0) ...) geboren te (...) op (...)

+

H.V. (R.R.:(0) ...) geboren te (...) op (...)

Nationaliteit: Armenië (Rep.)

Adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter - § 3 4° — van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Er worden medische elementen ingeroepen voor A., S.. De ingeroepen medische elementen ter ondersteuning van de huidige aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet, werden reeds ingeroepen bij de aanvraag 9ter ingediend op 12.11.2008 dewelke ongegrond werd verklaard op 20.01.2011. De beschikbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling voor deze medische problematiek werd derhalve reeds onderzocht. Aldus dient de huidige aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Bijgevolg dienen betrokkenen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, bevestigd op 04.02.2011 en ter kennis gebracht op 07.02.2011, en dienen zij dringend het grondgebied van de Schengen-Lidstaten te verlaten.”

2.. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 62 van diezelfde wet, van artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de motiveringsverplichting zoals bepaald in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel wordt uiteengezet als volgt :

“Dienst vreemdelingenzaken meent dat de regularisatieaanvraag op basis van medische redenen van verzoekers d.d. 01.12.2011 artikel 9 ter, ontvankelijk doch ongegrond is.

Redenen:

Artikel 9ter- §34°- van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, de gevallen bepaald in artikel 9bis,§2 , 0° to 3° , of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging van tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Er worden medische elementen ingeroepen voor A. S.. De ingeroepen elementen ter ondersteuning van de huidige aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk in toepassing van artikel 9 ter Vreemdelingenwet, werden reeds ingeroepen bij de aanvraag 9ter ingediend op 12.11.2008 dewelke ongegrond werd verklaard op 20.01.2011. De beschikbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling voor deze medische problematiek werd derhalve reeds onderzocht. Aldus dient de aanvraag onontvankelijk verklaard te worden.

Dat integendeel tot wat door DVZ werd beslist de aanvraag van verzoekers geenszins als onontvankelijk kunnen worden beschouwd..

Dat dvz heeft nagelaten om de recente stukken in aanmerking te nemen. Dvz heeft geen rekening gehouden met de recente informatie en stukken waarop de aanvraag gesteund is.

Niettegenstaande het feit dat men stelt dat er een aanvraag werd ingediend in 2008, dewelke ongegrond werd verklaard, wordt er geen rekening gehouden met de stukken en nieuwe informatie die in december 2011 worden aangehaald.

De situatie is in de voorbije 3 jaar ontzettend veranderd. Moet dvz dan zomaar stellen dat zij in het verleden een aanvraag hebben ingediend, de medische problematiek aangehaald, dat zij nu geen nieuwe aanvraag mogen indienen???

Hoe is de situatie van verzoeker nu, dit is niet meer onderzocht.

Bij hun aanvraag d.d. 01.12.2011 voegden zij de volgende stukken:

1. *Kopie paspoorten*
2. *Medisch attest dd 30.11.2011*
3. *Verklaringen Dr. Drijkoninken*
4. *Prijslijst van medicatie en behandelingen in Armenië*
5. *Krantenartikels ivm het gezondheidszorg in Armenië & corruptie*
6. *Bewijs van invaliditeit in Armenië waarop eveneens het bedrag van zijn uitkering wordt vermeld nl 5100 dram (9,90 euro)*
7. *Vertaling van het psychiatrisch verslag uit Armenië*

Dat indien men rekening had gehouden met de gevoegde stukken zou men uiteraard kunnen vaststellen dat de dokters verklaren dat een adequate behandeling noodzakelijk is en hij dus in geen geval kan terug keren naar zijn land van herkomst.

Dat er in de verschillende medische attesten die zijn aanvraag heeft gevoegd duidelijk wordt vermeld dat hij niet kan terugkeren naar zijn land van herkomst.

Verzoeker lijdt aan een ernstige vorm van chronische paranoïde schizofrenie. Hij moet levenslang behandeld worden en een follow up is noodzakelijk. Dit bevestigt ook zijn behandelende geneesheer.

Voorts stelt dvz dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid in het verleden reeds werd onderzocht dus nu niet meer moet onderzocht worden.

Indien de huidige situatie niet wordt onderzocht kan men ook niet weten of in huidige omstandigheden de medische zorg beschikbaar is en/ of toegankelijk.

Verzoeker heeft bij zijn aanvraag verschillende stukken gevoegd om aan te tonen dat hij niet over de nodige financiële middelen beschikt om in Armenië behandeld te worden voor zijn ziekte.

Het volgende werd aangehaald in zijn aanvraag :

De officiële Verklaringen dat medicatie gratis is voor kwetsbare groepen in Armenië strookt niet met de realiteit. In bijlage wordt een krantenartikel gevoegd waarbij bevestigd wordt dat de mensen betalen voor hun medicatie, ook al zou dit officieel gratis mogen zijn : "We are well informed that people pay medical workers even in such cases when the treatment should be free-of-charge " zegt minister Ter- Grigoryan (<http://www.arka.am/ens/medicine/2011/02/10/23985.html>)

Dat de Armeense overheid bewust naar buiten toe de schijn creëren een stabiele en gewaarborgde medische gezondheidszorg te hebben terwijl dit in de realiteit niet zo is.

Een mindervalide, zoals S., krijgt een uitkering van 5100 dram (9,90 euro) per maand.

Er zijn geen andere bronnen van inkomsten in dit gezin. Hij zou dus met 10 euro in de maand zowel zijn medicatie kunnen kopen als zijn behandelingen kunnen betalen. Hoe moet hij dit doen??

Hieronder volgt een overzicht van medicaties die S. moet nemen en de prijs hiervan.

Risperdal Consta 85 655 dram (- 166,20 euro)

Risperidole 1900 dram - 4362 dram (= 3,69- 8,46 euro)

Rispolept Quicklet 9 654,dram (= 18,73)

Dit zijn maar enkelen van de medicatie die hij moet innemen. Bovendien komt er hierbij nog de behandeling,

Een opname van 3 dagen in het ziekenhuis kost minimaal 3000 dram (5,82 euro).

Hoe moet iemand die net geen 10 euro per maand krijgt dit alles betalen?? Terwijl hij in werkelijkheid ongeveer 150 euro moet beschikken.

Dit betekent dat hij moet vertrouwen op het gezondheidszorgsysteem van zijn overheid waarbij "gratis " medicatie wordt gegeven, doch namaak. Zijn situatie zal alsmaar verslechteren en het leven onmogelijk maken zowel voor hem als voor zijn moeder.

Dat hij dus zeer duidelijk aanhaalt in het verzoekschrift dat dit recente informatie is. Waarom werden er geen rekening gehouden met de krantenartikels van 21.04.2011 of 02.08.2011 ??

Dat indien men dit had gedaan uiteraard zou vastgesteld zijn dat de gekende informatie niet strookt met de realiteit. Hoe moet hij zijn behandeling van 150 euro betalen als hij een uitkering krijgt van 10 euro per maand??

Dat dit in zijn persoonlijke situatie niet is onderzocht.

Dat dvz dan ook de motiveringsplicht heeft geschonden!

Ook worden er in verschillende verklaringen en in het medisch attest aangehaald dat de heer A. S. in dergelijke omstandigheden niet kan reizen, Waarom houdt men daar geen rekening mee??

De wet heeft voorzien dat vreemdelingen die ernstig ziek een aanvraag kunnen indienen in toepassing van artikel 9ter.

Dit artikel is geïnspireerd op artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het is de Belgische invulling van wat Europese richtlijn inzake subsidiaire bescherming (2004/83/EG) voorziet voor zieken.

Dat dvz ook de gevolgen diende te onderzoeken.

Om het bestaan van een gevaar van slechte behandelingen na te gaan, de te verwachten gevolgen van de verwijdering van de verzoekende partij naar het land van bestemming dienen te worden onderzocht, rekening houdend met de algemene situatie in dat land en met de omstandigheden die eigen zijn aan het geval van de verzoekende partij (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 78; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, §§ 128-129 en EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./ Verenigd Koninkrijk, § 108 in fine).

Dat dit dus nog maar eens de onzorgvuldigheid van dvz aantoon!

Dat men dan uiteraard zou vastgesteld hebben dat zijn behandelende geneesheren ook vaststellen dat zijn situatie zou verslechteren.

Uit het medisch attest blijkt dat de aanvrager niet kan reizen. De DVZ moet voldoende motiveren waarom terugkeer aldus hem mogelijk is. (RvV 1.765,17 September 2007)

Dat de motiveringsplicht dan ook geschonden is ! ! ! ! !

Dat de persoonlijke situatie van verzoeker niet onderzocht is binnen het kader van de actuele situatie in Armenië. Niet de algemene toestand van 2008 geldt in zijn geval maar de toestand in 2011 EN in zijn geval. Zijn situatie moet onderzocht worden en individueel beoordeeld worden.

DVZ moet ook motiveren omtrent de ingeroepen risico 's van de onderbreking van de behandeling bij 9ter.

Wat zullen de gevolgen zijn voor hem? Hoe zal zijn situatie evolueren? Waarom is dat niet onderzocht? Waarom houdt men geen rekening met de verklaring van de dokter waarin hij bevestigd dat wanneer hij

de behandeling onderbreekt, is de verwachting dat de hoger beschreven evolutie zich versneld zal doorzetten, en hij verder zal deterioreren.

Dat er geen rekening is gehouden met de actuele toestand in Armenië en meer specifiek de gevolgen voor de heer A. bij terugkeer.

Bovendien heeft RVV in het verleden reeds geoordeeld in een gelijkaardige zaak dat het niet volstaat dat de vereiste behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land, Men moet aantonen dat het voor hem beschikbaar is en toegankelijk. (RvV 32.515, 8 Oktober 2009 - RvV 32.516, 9 oktober 2009)

Dat dvz dit dan ook niet heeft gedaan!

Hoewel hij zelf genoeg stukken voorlegt en bewijzen aanhaalt dat hij niet de nodige zorg zal krijgen in Armenië wordt hier geen rekening mee gehouden. Waarom niet??

Dat verzoekers dan ook meent dat hun aanvraag niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.

Dat verzoekers dan ook met aandrang vraagt huidige beslissing te willen vernietigen omwille van de gebrekkige motivering onzorgvuldige behandeling en schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

IV. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing van de dienst vreemdelingenzaken zou voor verzoekers een moeilijk te herstellen ernstig nadeel betekenen.

Daarnaast dient de bestreden beslissing geschorst te worden aangezien verzoekers gelet op de beslissing dient terug te keren naar hun land van herkomst en dit onmogelijk is gelet op de medische problematiek.

Dat de dokter aanhaalt in zijn verklaring d.d. 25.11.2011 dat; verzoeker een man is met een paranoïde schizofrenie. Dat door de opname in het gesloten centrum er een uitgesproken toename was van de angstklachten en de achterdocht.

Dat door de opgesloten situatie zijn ziekte erger zal worden en de klachten zullen toenemen“.

2.2. Verzoekers zetten niet uiteen op welke wijze de bestreden beslissing het koninklijk besluit van 17 mei 2007 met de voeten zou hebben getreden. Het middel is in zoverre dan ook onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Verzoekers tonen niet aan dat, en om welke redenen, de motieven van de bestreden beslissing, die hen gekend zijn, hieraan niet zouden voldoen, noch maken zij duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

2.4. De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden, om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is, wat in casu niet het geval is zoals blijkt uit navolgende bespreking.

2.5. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.6. De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaart. Artikel 9ter, zoals van toepassing op de thans bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Art. 9ter

§ 1 De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2 Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5 De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6 Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen."

2.7. In de bestreden beslissing wordt overwogen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf niet voldoet aan artikel 9ter, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet: de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag om machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 12 november 2008 en de bijgevoegde medische attesten die zich in het administratief dossier bevinden blijkt dat verzoekers zich in deze aanvraag beriepen op de medische toestand van tweede verzoeker, die lijdt aan schizofrenie en paranoia. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid nam op 20 januari 2011 de beslissing om verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond te verklaren, onder meer op grond van de volgende overwegingen:

“Uit het verslag van de arts-attaché van 17.01.2011 (zie gesloten omslag) blijkt dat (...) lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië. Betrokkene kan reizen. De aanwezigheid van familieleden is aangewezen, maar gezien deze beslissing ook geldt voor de moeder van betrokkene kan dit geen probleem stellen. De arts-attaché concludeert dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar Armenië. Duidelijk stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië. In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn. De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra. Verder kunnen betrokkenen beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen. Derhalve 1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of 2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).”

De Raad merkt op dat een vergelijking van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 12 november 2008 en deze van 1 december 2011 geen noemenswaardige verschillen oplevert. Immers, net zoals in de aanvraag van 12 november 2008, waar verzoekers zich beriepen op de medische toestand van tweede verzoeker, met name chronische paranoïde schizofrenie, blijken verzoekers zich ook in deze aanvraag medische attesten van de behandelend psychiater bij te brengen die betrekking hebben op “paranoïde schizofrenie” “met een psychotische problematiek, waarbij er een aanwezigheid is van paranoïde wanen en auditieve hallucinaties”.

Het is derhalve niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris besluit: *“Er worden medische elementen ingeroepen voor A., S.. De ingeroepen medische elementen ter ondersteuning van de huidige aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet, werden reeds ingeroepen bij de aanvraag 9ter ingediend op 12.11.2008 dewelke ongegrond werd verklaard op 20.01.2011. De beschikbaarheid en toegankelijkheid van de behandeling voor deze medische problematiek werd derhalve reeds onderzocht. Aldus dient de huidige aanvraag onontvankelijk verklaard te worden”,* en derhalve verzoekers aanvraag onontvankelijk verklaart in toepassing van artikel 9 ter, §3, 4° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers werpen op dat in hun aanvraag zelf wordt verwezen naar het feit dat in de aanvraag wordt verwezen naar verschillende stukken die aantonen dat hij niet over de nodige middelen beschikt om te kunnen worden behandeld in het land van herkomst, dat hij niet kan reizen en dat zijn persoonlijke situatie niet is onderzocht in het kader van de actuele situatie in Armenië, dat moet worden gemotiveerd omtrent de ingeroepen risico's van de onderbreking van de behandeling en dat de Dienst Vreemdelingenzaken hier totaal geen rekening mee houdt. De toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet gaat echter gepaard met een ontvankelijkheidsfase en een fase ten gronde. Enkel indien een vreemdeling voldaan heeft aan de ontvankelijkheidsvoorwaarden die door artikel 9ter worden voorgeschreven, wordt zijn aanvraag ontvankelijk verklaard. In een tweede fase wordt nagegaan of de medische aandoening aanleiding kan geven tot een machtiging tot verblijf in het Rijk. In casu werd de aanvraag onontvankelijk verklaard omdat verzoekers zich beriepen op een medische toestand die reeds ten gronde beoordeeld werd in functie van een eerdere aanvraag en waarbij geoordeeld werd dat de medische problematiek geen aanleiding kon geven tot de toekenning van een verblijfsmachtiging. Bijgevolg werden tevens de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst voor wat de door eerste verzoeker aangehaalde medische problematiek betreft reeds nagegaan. Indien verzoekers het niet eens waren met deze beoordeling, stond het hen vrij beroep aan te tekenen tegen deze beslissing, hetgeen zij evenwel nagelaten hebben te doen. Nu de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid terecht oordeelde dat de ingeroepen medische elementen reeds beoordeeld werden in functie van een eerdere aanvraag volstaat de motivering zoals opgenomen in de bestreden beslissing en dient de gemachtigde de aanvraag niet verder te gaan onderzoeken op inhoudelijk vlak. Dergelijke werkwijze zou immers indruisen tegen de beslissing tot onontvankelijkheid van de aanvraag.

2.8. Verzoekers tonen niet aan dat de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens, op kennelijk onredelijke of op onzorgvuldige wijze is genomen.

Het middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

5. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS